

Rapport fra ekstern fagfelle for Studieprogrammet Tysk, Det humanistiske fakultet, Universitetet i Bergen, for kalenderåret 2022

1. Innledning

Jeg er oppnevnt for fireårsperioden 1.1. 2020 –31.12. 2023. I rapporten for 2020 evaluerte jeg tyskprogrammene inngående med vekt på alle elementene som inngår. I rapporten for 2021 fokuserte jeg på endringer og tiltak som ble innført i løpet av 2021. Før jul 2022 la fagkoordinator Kjetil Berg Henjum fram to omfattende programevalueringer. I rapporten for kalenderåret 2022 vil jeg i samråd med fagkoordinator se nærmere på to punkter:

- hva det i praksis innebærer for et fag «tilpasse tilbudet til ressursene»?
- komme med innspill om mulighetene for å tilby bachelorgraden online

Tyskprogrammet ved UiB omfatter fortsatt årstudium i tysk, bachelor- og masterprogram i tysk. Studieretningen tysk i lektorprogrammet tilbyr tysk som fag 1 (80 stp) og fag 2 (60 stp) med egne didaktikkemner (TYSDI101, TYSDI111, TYSDI201 og TYSDI301) samt praksisperioder, mens disiplin fagemnene er de samme (fag 2 har emnene felles med årsstudiet; fag 1 felles med bachelor og master i tysk).

Emnene TYS105, TYS106, TYS107, TYS115 og TYS116 fikk i 2021 nettbaserte paralleller med kodene TYS625, TYS626, TYS627, TYS635 og TYS636. Emnene TYSK621 og TYSK622 er nettbasert videreutdanning for lærere 8.–13. trinn under ordningen "Kompetanse for kvalitet" (KFK).

Struktur og oppbygging av årsstudiet, bachelorprogrammet og masterprogrammet er uendret fra forrige rapport. Det gjelder i stor grad også emnenes faglige innhold.

Den faste bemanningen er redusert med én professorstilling etter avgang høsten 2022. Tyskprogrammet disponerer fortsatt en DAAD-lektor (i treårig turnus) samt en DAAD-språkassistent. I tillegg er det to personer i prosentstillinger på KFK-emnene.

Dokumenter jeg har hatt tilgang til:

- 5-årig programevaluering av bachelorprogram i tysk, UiB, HS17–VS22
- 5-årig programevaluering av masterprogram i tysk, UiB, HS17–VS22
- Forprosjekt for studieporteføljen ved Det humanistiske fakultet, UiB: Rapport frå arbeidsgruppa, mars 2023
- Faglig bemanningsplan 2023–2025, styresak 16/23, 09.05.2023, Fakultetsstyret ved Det humanistiske fakultet, UiB
- Søkertall fra Samordna opptak for studieåret 2023–24
- Studiekvalitetsmelding for 2022, Det humanistiske fakultet, UiB

Jeg har dessuten hatt mailkorrespondanse og ett zoom-møte med fagkoordinator.

2. Bakgrunn – søknaden til tyskstudiene nasjonalt

Lærested Plasser Søkere 1.valg pr. studiepl. (møtt 2022)

Lærested	Plasser	Søkere 1.valg	pr. studiepl. (møtt 2022)
UiB årsstudium	8	5	0,6 (1)
UiB BA	10	10	1,0 (3)
NTNU årsenhet	20	21	1,1 (16)
NTNU BA	7	4	0,6 (1)
UiA Tysk årsstudium	25	12	0,5 (14)
HiØ Tysk nettbasert årsstudium ¹	40	45	1,1 (41)
UiO årsenhet	22 (40)	33 (43)	1,5 (1,1) (24)
UiO BA	14 (17)	11 (17)	0,8 (1,0) (12)

Lektorprogram 2023: NTNU språkfag/tysk: 10–3,0–0,3 (lektor møtt 2022: 6); UiO fremmedspråk 25–32–1,3 (lektor møtt 2022: 8); UiB tysk 4–2,0–0,5 (lektor møtt 2022: 1); UiA fremmedspråk 10–9,0–0,9. Masterprogrammet i tysk, UiB har 4 førstevalgssøkere per april 2023.

HF-dekanens kommentar til søkertallene april 2023 (styresak 27/23, 09.05.2023, Fakultetsstyret ved Det humanistiske fakultet, UiB):

«Årets søkertall er dessverre langt svakere enn vi hadde håpet. Internasjonale og nasjonale trender forklarer noe, men ikke alt. Studieporteføljen vår har strukturelle utfordringer som har vært kjent i svært lang tid. Det innebærer at løsningene på den alvorlige situasjonen vi nå befinner oss i ikke ligger i kortsiktige tiltak, men i strukturelle grep som kan styrke og løfte fakultetet, fagmiljøene og humaniora på sikt.»

De nasjonale tallene viser at UiB ikke er alene om å ha dårlig søknad til tysk (og fremmedspråkene). Nedgangen er dessuten, som dekanen noterer, en internasjonal trend i hele humaniora, (jf. f.eks. [The New Yorker 6/3 2023](#)), og forklaringen er sammensatt. Hvorfor nedgang nå, når “the appetite for public contemplation of language, identity, historiography, and other longtime concerns of the seminar table is at a peak”?

Ett interessant og urovekkende moment er unge menneskers manglende *motivasjon* for å lære seg andre språk enn engelsk. Global English har svekket motivasjonen, hevder Ushioda&Dörnyei (2017), det har påvirket vår språkidentitet, for motivasjon henger sammen med prosesser både på individ- og på makrososiologisk nivå, der også neoliberale, instrumentalistiske argumenter spiller en rolle.

I det perspektivet kan man, som Ushioda&Dörnyei skriver, tenke seg at idaelet om L2-eksperter ikke nødvendigvis må gjelde for fremmedspråkene (men nok for engelsk). I Fremmedspråkene vil man kanskje kunne nøye seg med å oppnå å bli «multilingual communicators», men ikke nødvendigvis forvente å beherske både å lese, skrive og snakke. Her vil det være interessant å følge NFR-prosjektet

¹ Årsstudiet tilbys også som deltidsvariant over 2 år. Her er tallene for 2023 20 planlagte studieplasser, 48 førstevalgssøkere, 2,4 per plass (møtt 2022: 33). HiØ tilbyr dessuten et påbyggingsstudium på 30 SP. Samordna optak viser ikke tall for dette tilbudet.

Languages, som skal utforske språkidentitet, fremmedspråkenes og engelskens status og ulikheter mellom landene som en viktig faktor i motivasjonen. Prosjektet ønsker å utlede didaktiske modeller med den kunnskapen som vil fremkomme av forskningen (Breivik, Vold&Myhill 2023).

3. Spørsmål 1: Hvordan tilpasse tilbudet til ressursene?

Men om trendene gir forklaringen, gir de ikke løsningen. Hva bør og/eller kan tysk i Bergen gjøre? 'Ovenfra' er det mye velvilje og støtte. Regjeringens *Humanioramelding* forventer f.eks. at institusjonene bedrer rekrutteringen. Men hvordan få unge til å velge utdanning som inkluderer fremmedspråk? Hvordan unngå at vi blir *Sprogløse verdensborgere* – tittelen på en dansk debattbok? *Humaniorameldingen* peker på at behovet for språkkompetanse er større enn noensinne og etterspør økt rekruttering til språkfag, særlig til fransk og tysk (jf. s. 57–67). Og regjeringen har en klar oppfatning av at universitetsutdanning er noe annet enn språkkurs: "Det universitetene gir, er ikke bare et høyere nivå på selve språklæringen, men kunnskap om folk, historie og kultur i landet der språket snakkes. Enten kandidaten skal ut i næringslivet, skolen eller andre steder etter fullført studium, er dette i mange tilfeller helt nødvendig kunnskap som det krever tid og fordypning å tilegne seg." (58) «Regjeringen forventer:

- at universitetene og høyskolene intensiverer arbeidet med rekruttering til studier i fremmedspråk som fransk og tysk
- at de samarbeider nært med arbeids- og næringsliv om rekruttering og bevisstgjøring om studienes relevans» (s. 12)

De samme langsiktige ønskene finner vi i EUs språkpolitikk: «Language competences are at the heart of building the European Education Area. They are indispensable for mobility, cooperation and mutual understanding across borders.»

<https://education.ec.europa.eu/focus-topics/improving-quality/multilingualism/about-multilingualism-policy>

«Nedenfra» viser ikke studenttilstrømningen samme entusiasme. Noe må gjøres, men hva er mulig – uten at faget mister sin identitet og forskningsbasis?

Fagkoordinator Kjetil Berg Henjum skriver i 5-årsrapporten for BA: «Vi har redusert betydelig på undervisningsmengden for å forebygge slitasje og for store overskudd i arbeidstidsregnskapet.» Det er et viktig skritt, og reiser samtidig spørsmålet om hvordan man kan redusere og opprettholde kvalitet samtidig.

I første omgang kan det bety å senke ambisjonene for emnetilbudet og valgmulighetene. Etter det jeg kan se, er det bare på masternivå det er reelle valgmulighet mellom to emner. Studieløpet i Bergen ser nemlig ellers veldig fast og riktig ut i de tre første semestrene av BA-graden.

En mulighet for forenkling/rasjonalisering kunne imidlertid være å gjøre TYS100 obligatorisk ev. slå det sammen med ett av de andre 100-emnene til ett, oblig. førstesemesters kurs på 20sp i tysk språk, i så fall også skyve ex.phil. litt opp i løpet. Modellen for 20sp-kurs i BAens første år er hentet fra et pågående arbeid med

omorganisering av fremmedspråkernes førsteår ved UiO/ILOS – et arbeid som det etterhvert vil være mulig å se erfaringene av og ev. utnytte videre i Bergen.

I Studiekvalitetsmeldinga for 2022 heter det. «På program med få studentar kan det vere aktuelt å vurdere opptak annakvart år for å få større studentkull med betre potensiale for eit levande studiemiljø og betre gjennomføring.» Jeg ser en viss fare i et slikt tiltak. Kontinuiteten blir brutt, et ujevnt tilbud kan gjøre at den som må utsette å velge tysk, kanskje ender opp med noe helt annet som vil fortrenge den opprinnelige planen.

4. Spørsmål 2: Fullstendig BA i tysk som fjernundervisningstilbud?

En hel BA som fjernundervisningstilbud har vel ikke vært prøvd i Norge før. Halden er det studiestedet med lengst erfaring og flest digitale tilbud; de har årsstudier i ulike varianter. En utvidelse av det tysk ved UiB allerede tilbyr (fem 100-emner som online-varianter), reiser noen spørsmål, der de eksisterende online-tilbudene kan gi noen av svarene:

- er dobbeltløpet campus-+netttilbud så rasjonelt som man ønsker? Hvor mange velger nettvarianten f.eks., og er frafallet vesentlig mindre på online-ennene?
- hva er ulempene med rene nettfag mot campusundervisning? Skal UiB være en levende campus der online- og fjernundervisning er unntaket?
- er det aktuelt for flere fast ansatte å omarbeide campusemner til fjernundervisning?
- en viktig forutsetning for rasjonalisering er vel at samme lærer skal kunne undervise både campus- og nettvarianten?
- kunne man tilby *kombinasjoner* av campus- og online-undervisning, f.eks. slik at man har noen online-møter i slutten og begynnelsen av semesteret og en kompakt uke i midten med campus-undervisning i en blokk?

Verdt å diskutere er også om UiB kan oppgradere fremmedspråkernes status ved å gjøre dem (semi)obligatoriske i visse sammenhenger, f.eks. etter mønster av linja [språkteknologi](#) ved Inst. for informatikk UiO, der BA-graden inneholder minst 40 sp nærmere definerte språkemner. Da er vi inne i diskusjonen om språkfagenes plass i utdanningslandskapet som støtte i andre kjernefag eller som fag i egen rett.² En løsning der fremmedspråk velges som obligatorisk del av graden ('Wahlpflicht'), ville kreve at både HF og ev. berørte fag utenfor synes denne tanken er mere enn bare god. Men støtte finnes i f.eks. Stortingsmeldingen [En verden av muligheter](#) (om internasjonal studentmobilitet). Den legger til grunn EUs visjon om flerspråkighet: «EU har vedtatt å etablere et europeisk utdanningsområde ([European Education Area](#)) innen 2025. Hovedmålene er blant annet at mobilitet skal bli det normale, at

² «[...] universitetene må sikres et sprogfagligt landskab, der rækker fra sprog som redskabsfag (f.eks. i form af læsekompetence) over sprog som delfærdighed (hvor et mere udbygget sprogkendskab kombineres med f.eks. tekniske, juridiske eller økonomiske fag) til fremmedsprog som det helt centrale fag, hvorfra der udvælges undervisere og specialister med dyb videne om det givne sprog- og kulturområde.» *Sprogløse verdensborgere*, s. 90.

land skal godkjenne hverandres kvalifikasjoner i videregående opplæring og høyere utdanning, og at kunnskap om to fremmedspråk skal bli standard.» (s. 24)

Oslo, 6. juni 2023

Christian Janss

Litteratur

- Brevik, L.M., Vold, E.Th. & Myhill (2022). „Å forske på språkundervisning – verdien av å sammenligne undervisning i ulike språkfag på tvers av land“. *Utdanningsnytt*, <https://www.utdanningsnytt.no/bedre-skole-fagartikkel-fremmedsprak/a-forske-pa-sprakundervisning-verdien-av-a-sammenligne-undervisning-i-ulike-sprakfag-pa-tvers-av-land/342034>
- Kelly, M., Verstraete–Hansen, L., Gramling, D., Ryan, L., Dutton, J., & Forsdick, C. (2017, February 23). «Do we need modern language graduates in a globalised world?» *Times Higher Education*, 2294, 32–39.
- Ushioda, E. & Dörnyei, Z. (2017), “Beyond Global English: Motivation to Learn Languages in a Multicultural World: Introduction to the Special Issue.” *The Modern Language Journal*, 101: 451-454. <https://doi.org/10.1111/modl.12407>
- Verstraete-Hansen, L. & Øhrgaard, P. (2017). *Sprogløse verdensborgere. Om en uddannelsespolitik, der forsvant*. København: Jurist- og Økonomforbundets Forlag.